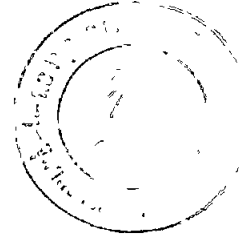

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนไทยควรจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นภาษาแม่ของตนและสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมโดยทั่วไปของเราก็กเพิ่มขึ้น ทั้งปริมาณ คุณภาพ และความยุ่งยากซับซ้อน ดังนั้นภาษาซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่เราใช้ในการสื่อสารทำความเข้าใจกัน จึงมีการขยายตัวให้กว้างขวางยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้นเป็นธรรมดา ถ้าคนไทยเข้าใจสถานะที่แท้จริงของภาษาไทย มีความรับผิดชอบต่อการใช้ภาษาอันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของตน มีความระมัดระวังในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องให้ไต่ผลดีและประหยัค หรือช่วยกันพัฒนาภาษาและการใช้ภาษาให้สูงขึ้น หาทางปรับปรุงระเบียบการใช้ภาษาให้เหมาะสมขึ้นและสะดวกแก่การใช้ภาษายิ่งขึ้น ปรับปรุงสร้างและยึดถือสิ่งซึ่งจะใช่เป็นหลักในการใช้ภาษาไ้ร่วมกัน และปรับปรุงทั้งเนื้อเรื่องและวิธีสอนภาษาไทยโดยมุ่งที่จะส่งเสริมและแก้ไขข้อบกพร่องให้นักเรียนมีความสามารถทั้งในการฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถใช้ภาษาสื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ เราก้อาจหวังได้ว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยไม่ไต่ผลจะลดน้อยลงหรือหมดไปไ้

ในเรื่องการเรียนการสอนภาษาไทยนั้นหลายคนบ่นกันว่าตำราเรียนวิชาภาษาไทยของเรามีน้อยหรือมีไม่พอ ซึ่งถ้าไ้สำรวจตำราเท่าที่มีอยู่ในเวลานี้แล้วจะเห็นว่าเรามีอยู่มากพอสมควร แต่ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่าเนื้อเรื่องมีอยู่เท่าไรก็เท่านั้น เนื่องจากจะมีตำรายุ่จำพวกหนึ่งซึ่งท่านผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น พระยาศรีสุนทรโวหาร พระยาอุปกิตศิลปสาร เป็นต้น แต่งเอาไว้แล้วคนอื่น ๆ ก็คัดลอกตำราเหล่านั้นออกมาในรูปแบบต่าง ๆ มากมายหลายสำนวน ดังนั้นถึงเราจะมีตำราหลายเล่มก็เท่ากับมีอยู่เล่มเดียว ที่เป็นเช่นนี้ไ้เพราะว่าการเขียนตำราวิชาภาษาไทยส่วนมากไ้ไม่ได้เขียนจากการค้นคว้าวิจัยที่

ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์¹ การวิจัยกับการสร้างคำว่าเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน ผลงานวิจัยจะเป็นรากฐานที่ดีของการเขียนคำ และในการทำการวิจัยนั้นเราอาจจะได้ความรู้ที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแต่ละจุดไป แต่เมื่อนำมารวมกันเข้าด้วยกันจะได้คำที่ดีเพิ่มขึ้น²

งานวิจัยเรื่อง "การใช้คำ "และ" และ "แต่" " นี้ จุมพล พุทธิพรชีวิน ได้ทำการศึกษานำเพื่อฝึกหัดเขียนโครงการวิจัย ซึ่งประชุมสุข อ้าวอ่ารุง (ศาสตราจารย์ คร.) เห็นว่า เป็นเรื่องที่น่าจะมีการศึกษาค้นคว้าต่อไปให้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น จึงแนะนำให้ผู้วิจัยทำการค้นคว้าต่อ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจและจะเป็นประโยชน์ต่อวิชาภาษาไทย คือ จะทำให้เราได้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ในการเชื่อมคำคุณศัพท์ ซึ่งถนัดผลของงานวิจัยนี้ไปรวมเข้ากับงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทยแล้วเราก็จะได้คำภาษาไทยที่ดีพอสมควร ภาย เหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการที่จะศึกษการใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ในการเชื่อมคำคุณศัพท์ โดยมุ่งศึกษา

ก. เปรียบเทียบการใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ระหว่างคนไทยที่มีการศึกษาสูงที่เรียนสาขาวิชาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาษา และที่เรียนสาขาวิชาเฉพาะที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษา

ข. การใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ของคนไทยที่มีการศึกษาสูง โดย

¹ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานการสัมมนาเรื่องการสอนวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา (พระนคร: มูลนิธิไทยวัฒนา ต. สุวรรณ, 2516), หน้า 81.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 25.

เปรียบเทียบระหว่างคำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน และคำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทิศทางตรงข้ามกัน³

ว่ามีการใช้คำเชื่อมแตกต่างกันหรือไม่ ถ้าแตกต่างกันจะแตกต่างกันในลักษณะใด ถ้าเหมือนกันจะเหมือนกันในลักษณะใด

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ มีตัวแปรอิสระ (Independent Variable) อยู่ 2 ตัว คือ สาขาวิชาเฉพาะที่เรียน แบ่งเป็น 2 พวกคือ สาขาวิชาเฉพาะที่เกี่ยวกับภาษา และ สาขาวิชาเฉพาะที่ไม่เกี่ยวกับภาษา ทิศทางของความหมาย แบ่งเป็น 2 พวกคือ คำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน และคำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทิศทางตรงข้ามกัน การเลือกใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" เป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) ลำดับที่ก่อนหลังของคำคุณศัพท์ในแต่ละคู่เป็นตัวแปรเกิน (Extraneous Variable) ความคุมโดยการทำให้เท่ากัน การวิจัยมีขอบเขตดังนี้

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518
2. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงเรื่องเพศ และเวลาที่ตัวอย่างประชากรใช้ในการทำแบบสำรวจการใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่"
3. คำคุณศัพท์ที่ใช้ในการสร้างแบบสำรวจการใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" นั้น สุ่มมาจากคำคุณศัพท์ใน ซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล สำหรับประเทศไทย⁴ (Thai

³ ุรายละเอียดอีกที่หน้า 14.

⁴ Jantorn Buranabanpot, "Development of a Thai Semantic Differential" (Master's Thesis, University of Illinois Unpublished, 1970), p. 32.

Semantic Differential) ซึ่งข้อสรุปและคณะได้ทำการศึกษาวิจัยเอาไว้ และคำคุณศัพท์เหล่านี้จะเขียนให้อยู่ในรูปประโยคง่าย ๆ ดังนี้

x (คำคุณศัพท์)₁ ... (คำคุณศัพท์)₂

ตัวอย่างเช่น

x (เล็ก) ... (ไว)

x (ง่าย) ... (เจ็บ)

x (คั่ง) ... (เย็น)

เมื่อ x เป็นประธานของประโยคซึ่งจะเป็นอะไรก็ได้ เช่น คน สัตว์ สิ่งของ แล้วแต่ตัวอย่างประชากรแต่ละคนจะคิดเอาเอง

4. การวิจัยเรื่องนี้ไม่คำนึงถึงสาเหตุในการเลือกใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ในการเชื่อมคำคุณศัพท์ของตัวอย่างประชากร

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยนี้ถือว่า

1. รูปประโยค x (คำคุณศัพท์)₁ ... (คำคุณศัพท์)₂ เป็นรูปประโยคที่เป็นกลาง ไม่มีความลำเอียง (Bias)

2. การเรียนทางภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาอะไรก็ตาม จะก่อให้เกิดผู้เรียนมีเหตุผลและความสามารถในการใช้ภาษาได้ไม่แตกต่างกัน

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้อาจไม่สมบูรณ์เนื่องมาจาก ผู้ตอบแบบสำรวจบางคนอาจเลือกใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ในการเชื่อมคำคุณศัพท์โดยไม่คิดก่อน จึงอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้

และในการวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรบางประการที่อาจมีผลต่อการเลือกใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ในการเชื่อมคำคุณศัพท์คู่ เช่น สหปัญญา สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นต้น

คำจำกัดความ

๑) สาขาวิชาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับภาษา หมายถึง สาขาวิชาที่มีหลักสูตรเน้นหนักไปในด้านที่เกี่ยวข้องกับภาษาอื่นใดแก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน หรือภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น

๒) สาขาวิชาเฉพาะที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษา หมายถึง สาขาวิชาที่มีหลักสูตรเน้นหนักไปในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปศึกษา พลศึกษา สังคมศึกษา จิตวิทยา หรือ โสภศาสตร์ศึกษา เป็นต้น

๓) คำคุณศัพท์คู่ที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน หมายถึง คำคุณศัพท์คู่ที่มีความหมายไปในทาง บวกกับบวก หรือ ลบกับลบ⁵

ตัวอย่างเช่น คำคุณศัพท์คู่ที่มีความหมายไปในทางบวกกับบวก

X (ห่อม) ... (เรียบร้อย)

X (คิ่ง) ... (เร็ว)

X (คี่) ... (ใหญ่) ฯลฯ

คำคุณศัพท์คู่ที่มีความหมายไปในทางลบกับลบ

X (เชื่องช้า) ... (คอย)

X (เล็ก) ... (คั่น)

X (มีค) ... (งาย) ฯลฯ

⁵ดูรายละเอียดอีกที่หน้า 14.

๖) คำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทิศทางตรงข้ามกัน หมายถึง คำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทางบวกกับลบ หรือ ลบกับบวก⁶

ตัวอย่าง เช่น คำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทางบวกกับลบ

x (สบาย) ... (แก่)
 x (ไว) ... (คอย)
 x (กว้าง) ... (แคบ) ฯลฯ

คำคุณศัพท์ที่มีความหมายไปในทางลบกับบวก

x (ช้า) ... (สบาย)
 x (ไกล) ... (เย็น)
 x (เปียก) ... (สะอาด) ฯลฯ

๗) คำเชื่อม หมายถึงคำ "และ" และ "แต่" ทั้ง 2 คำ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการใช้คำเชื่อม "และ" และ "แต่" ในการเชื่อมคำคุณศัพท์ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลของการวิจัยนี้จะทำให้เราได้หลักเกณฑ์บางประการในการใช้คำ "และ" และ "แต่" อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเป็นอย่างมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁶ กระจายละเอียดได้ที่หน้า 14.